

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

KÖZLÖNYE.

Bizottsági felügyelet alatt szerkesztik:

TIMÁR KÁROLY és SZABÓ SÁMUEL.

Az előfizetési díjak
bérmentesen
a gazdasági egylet titkári
hivatalához,
a lapot illető küldemények
a szerkesztőséghez
(Kálmonostorutca 57 sz.)
czímzendők.

MEGJELEN
minden hónap közepén
és végén
legalább 1 iven.

Előfizetési díj:
1869. ápril—decemberre:
Egyleti tagoknak 1 fr. —
Nem tagoknak . 1 „ 60.

Felügyelő bizottság: Paget János elnök; Berde Áron, b. Huszár Sándor, Kócsi Károly, Mina János, Nagy Ferencz, Szentgyörgyi József.

Az „ERDÉLYI GAZDA”-ból teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

Szerkesztői gondok.

Rövid egynegyed év forgott csak le az „Erdélyi Gazda” születése óta: kimerítő tapasztalat-gyűjtésre vajmi kevés! Engedjék meg mégis t. olvasóink, hogy nyilvánosság elé hozzuk egy tapasztalatunkat, mely nézetünk szerint sürgető orvoslásra vár.

Kezdjük egy történettel:

Hausmann, rajnamegyei prefekt és Párizs híres főpolgármestere, — ki csak a napokban lépett ki terhes hivatalából, — évekké elelőtt kormányfőnök volt egyik vidéki városban, név nélkül, ismeretlenül. Volt egy jó szokása: minden estve, pár sornyi jelentést szerkesztett és küldött az illető helyre, ily modorban: „belügy miniszter ur! ma itt ez-s-ez történt; vagy — nem történt semmi említésre méltó, sat.” . . . ez így ment egyik nap, mint a másikon. Egyszer azt találja kérdeni III. Napoleon a belügyminisztertől: „melyik megye-főnökkel van leginkább megelégedve? Uram, felelé a miniszter, ha mindenik olyan lenne, mint Hausmann, az én hivatalomnál kellemesebb nem lenne a világon!” A dologból a lett, hogy Hausmann Párizsba rendelték, tért nyitottak erélyének s Napoleon jobb kezévé vált a Szajna parti világváros újra építésében.

— Lapunk második számának egyvelegében közöltük volt a „Gazd. Lapok”-nak azon jó kívánatát, hogy legyen e lapnak „necsak sok olvasója és előfizetője — de minél több dolgozó társa is, mert csak ekkor fog feladatának megfelelni” . . . ; 3-ik számunkban nyílt kérést intéztünk a közönséghez, hogy becses vidéki tudósításait, az ottani gazdasági viszonyokról, mentől gyakrabban „bérmentetlenül” beküldeni sziveskedjenek. És az eredmény — majd semmi!..

T. gazdaközönség! t. cz. levelezőink és nem levelezőink: ugy-e bizony jól esnek bár, minden hónapban egyszer a más — vidéki gazdasági állapotok egybeállított kiutatását olvasni? de hát az eféle kölcsönben esik: mindenki írja meg a magáét, különben mi legjobban akarattal is

képtelenek vagyunk, támogatásuk nélkül, azt nyújtani, a mit akarnánk.

Ott van Hausmann példája. Minden vasárnap templom után asztalhoz kell ülni, 10—20 sort írni az „Erdélyi Gazdá”-nak és bérmentetlenül postára küldeni; majd meglátják: mily szép egész kerekedik ki ebből!

Nem ígérhetünk mi ugyan érette császári jutalmat, de a jutalom bővön benne lesz azon haszonban, melyet az egész ország vonand ily hiteles közleményekből.

Ennek a sajnos tapasztalatunknak kérjük sürgető orvoslását. A szerkesztőség.

Erdélyi gazdasági egyesület.

VI.

Az erdélyi gazdasági egyesület választmányi ülése Kolozsvárt, június 7-én 1869.

(Folytatás és vége).

11. Olvasott Hartinger Antal és fia értesítése Bécsből, mely szerint az 1867-ik évben kiadott Gazdasági táblázatok második folyamára figyelmeztetve egyesületünket, mentől több példány megrendelésére kéri fel. Ezen értesítés szerint a gazdasági táblázatok ez úttal is színezett képekkel vannak ellátva; a második folyam 14 füzetből áll, s egy füzetnek ára 1 frt. o. b.; a füzeteket egyenkint is meglehet rendelni. Az új füzetek tartalma lesz:

- Sz. 17. Gyümölcsfa redély,
18. Dohány termelés,
19. Len termelés,
20. Répa termelés,
21. Olaj termelés,
22. Házi gazdaság,
- 23—24. Lótenyésztés,
25. Sertés tenyésztés,
- 26—27. Majorság tenyésztés,
28. Juh tenyésztés,
- 29—30. Hasznos és káros madarak.

Tudásul vétetvén, e közhasznú és becses munka ajánl-
tassék a gazdaközönség figyelmébe s egyszersmind megren-
deltetett titkárnak, hogy egy példányt ezen második folyam-
ból egyesületünk könyvtára részére rendeljen meg.

12. Andráschowszky János kérése olvastatott, melyben
beléegyezését kéri választmányának arra nézve, hogy a gaz-
dasági egyesület pénztárába tartozó költsöntőke jelzálogául
lekötve levő két víz közti telkét a teréhtől felmenthesse s
a helyett cserébe a magyar kapu mellett lévő épületes tel-
két iktattassa bé. — Ennek folytán Pataky Sándor, Tompa
Károly tagtársak és a titkár megbizattak, hogy járjanak vé-
gére annak, hogy ezen biztosítéki csere menynyire előnyös
vagy káros egyesületünkre nézve, s az eredményről tege-
nek jelentést.

13. Stein János könyvkereskedése által a folyó évben
egyletünk részére kiszolgáltattott nyomdai munkák s egyéb
megrendelések árának, 49 ft. 89 krnak, a pénztárból leendő
kifizetése elrendeltetett.

14. Paget János eddigi részvényes tag alapító tagnak
jelentetvén bé, örvendetes tudomásul vétetett, mint szintén
azon jelentés is, hogy az alapító tagsági díjt egy darab
100 ftos urbéri papirban befizette.

15. Pénztárnok beadja a folyó évi május hóról készi-
tett pénztári kimutatást, mely szerint a múlt hóról áthoza-
tott 65 darab aranyban a . . . . . 5 f. = 325 f. — „
készpénzben . . . . . 95 „ 55 „

Összesen . 420 „ 55 „

ehez bévétetett:

Horváth Gábortól al. kamat 1864—1869-re 36 „ — „
Zilah várostól r. d. 1868-ra . . . . . 12 „ 60 „
Gr. Bethlen Bélától r. d. 1869-re . . . . . 5 „ — „
Gál Elektől r. d. 1869-re . . . . . 5 „ — „
Paget Jánostól alaptőke földteherm. kötvényb. 105 „ — „
Az „Erdélyi Gazda“ szerkesztőségi pénztá-
rából költsönképpen ideiglenesen . . . 200 „ — „
Köztelki jövedelem . . . . . 59 „ 62 „

Összesen bevétel 843 „ 77 „

K i a d á s o k :

Köztelki kiadások . . . . . 288 „ 80 „
Kertész és segédek fizetése . . . . . 77 „ 33 „
Áttétel az urbéri papirok csomagába, alaptőke 105 „ — „
Átvitel június hóra 65 drb. arany 5 frttal 325 „ — „
Készpénz . . . . . 47 „ — „

Összesen 483 „ 77 „

Mely jelentés tudásul vétetett.

16. Pénztárnok beadja az egyesületi alapkamat és rész-
vénydíj hátralékokról készített kimutatást, melyből sajnosan
tapasztalván igazgató választmány, hogy az egyesületi tag-
gok kötelezettségüknek megfelelni anynyira elmulasztják,
hogy ennek folytán az alapkamatok hátraléka 1868 vé-
gég . . . . . 5622 f. 88 kr.
a részvénydíjaké 1868 végéig . . . . . 5401 „ 65 „
1869-ik évi május végéig alapkamathátralék 1297 „ 73 „
részvényhátralék ezen időre . . . . . 876 „ 95 „

ezen rovatbeli összesen hátralék 13,199 „ 21 „

a költsön adott tőkék utáni hátralék pedig 1,076 „ 50 „

mihez képest pénztárunk egész hátraléki

összege teszen . . . . . 14,275 „ 71 „

Megbizatik az elnökség, hogy a hátralékos tagtárs-
kat az idei febr. 17-én tartott közgyűlési határozat érte-
lémében tartozásaik siető befizetésére szólítsa fel, s ha en-
nek kedvező sikere nem volna, a befizetést célra vezető
módon eszközöltesse és az eredményről adjon bé hónapon-
ként jelentést a választmányának.

17. Titkár jelentése folytán, a köztelken bérendezett
„pinot noir“ szőlős tábla teljes beállítása tekintetéből Fran-
cziaországból hozott 1000 drb. szőlőveszsző kifizetésére
22 frt. szükségeltetvén, ezen összegnek a pénztárból leen-
dő kifizetése utalványoztatott.

18. Titkár jelentést teszen az 1868-dik év őszén és
1869-ik év tavaszán az egyesületi köztelekről kiadott cse-
metékről, mely szerint az 1868-ik év őszén kiadott

gyümölcs csemete	499 darab,
eperfa	1203 „
szőlőveszsző	1600 „
egrestő	120 „
ribiszkető	210 „
málnató	60 „

az 1869-ik év tavaszán kiadott

gyümölcs csemete	2309 „
eperfa	4084 „
oltó galy	1801 „
szőlőveszsző	47780 „
egrestő	330 „
ribiszkető	204 „
málnató	169 „

A múlt őszen eladott csemetéből bévétetett a pénz-
tárba . . . . . 147 f. 63 kr.
van béveendő . . . . . 19 „ 3 „

Összesen 166 „ 66 „

A jelen év tavaszán bévétetett . . . 701 „ 17 „
van bévenni való . . . . . 377 „ 81 „

Összesen 1079 „ 98 „

Gabona nemekből, takarmány és gyü-
mölcsből bévétetett . . . . . 70 „ — „
Hátralékban van . . . . . 44 „ 30 „

Összesen 115 „ 15 „

Ezen nemü bevételekből bizonyos szá-
zalék az egyesületi kertészt illetvén, 10%
illetősége a múlt őszen eladott csemete-
árakból, mely a pakolás-díj levonása után
160 frt. 39 krt. teszen . . . . . 16 „ 3 „

Az 1869-ik év tavaszán eladott cse-
meték árából 1006 f. 55 krból . . . . . 100 „ 65 „
10% kertészi illeték

Az oltó galyakból bévett 36 f. 2 kr. után 30% 10 „ 80 „

Összesen 127 „ 48 „

Az őszi és tavaszi pakolásdíj teszen összesen 45 „ 31 „

A kertész járuléka összesen . . . . . 172 „ 79 „

Ezen jelentése titkárnak tudásul vétetvén, megren-
deltetett pénztárnok atyánkfianak, hogy az eladott csemeté-
k árából a kertészt illető százalékot 126 f. 48 krt. a pénz-
tárból adja ki. — A pakolás díjnak 45 f. 31 krnak hason-
lóan a kertész javára léendő kifizetése ez uttal oly hatá-
rozat mellett utalványoztatott, hogy miután a pakoláshoz
rendesen az egyesületi köztelken természetett anyagok és az

egyesület által fizetett napszamosok használatnak feljövendőre nézve ennek megfelelő megtérítéséről legyen gondoskodás.

19. Jegyzőkönyv hitelesítésére tanár Nagy Ferencz és Szabó Sámuel tagtársak kéretvén fel, a gyűlés eloszlott.

Timár Károly,
titkár.

Juhnyírás.

A szántóvetőemberről az aratás, a juhos gazdánál pedig a nyírás legfontosabb teendő; ha jó, célszerűen mivel földbe vetett, bő aratást reméni; ha juhait jól teleltette, örömmel legelteti rajtuk szeméit és benső megnyugvással számítja a leendő gyapju mennyiségét, és az azután bejövendő pénzt. Gyakran azon helyzetbe jön a gazda, hogy takarmányszűk évben kénytelen állatait csekély táperővel bíró anyagokkal teleltetni, kénytelen juhait szalmára fogni, akkor ugyan nem fog örüdeni a gyapjunak, mert lesz egy állatserege tavaszkor, mely higgadt vérrel, lecsüggesztett fővel ballag, s melynek gyapja — juhász nyelven mondva — fityeg. Ebből az következik, hogy tartsuk juhainkat jól, mert csak így remélhetünk erőteljes, egészséges ivadékokat, csak így lehet nyíraskor a gyapju-mennyiség is kielégítő.

A juh vagy mosott, vagy mosatlan állapotban nyíratik. A legrosszabb eljárás minden esetre a gyapjut nyírás után mosni, az egyes bundák nem csak szétszaggattatnak, de a szárítás is nagy ügyeletet igényel, azonfelül a gyapju-mennyiség is kevesbedik, mert akár kádban, akár folyóvizben történik a mosatás, az apróbb fürtök és egyes szálak elvesznek.

Erdélyben a gyapju leginkább mosatlan állapotban nyíratik és adatik el. Tekintetbe véve az úsztatási költséget, mosás alatt elhullott gyapjut, s a mosatás következtében beköszöntő betegségek és elkárosodások, továbbá az általánosan bevett szokás kedvéért is talán legcélszerűbb mosatlanul nyírni.

Az úsztatott juhra nagy ügyelet kell, poros úton nem járhat, kár nélkül meg nem ázhatik, és száraz tiszta tág fekhely okvetlen szükséges. A magyar juh leginkább szabadég alatt születik és ugyanott találja élelmét; s így kevés gazda volna azon helyzetben mosott juhait említett káros befolyásoktól megóvni.

Összehasonlításom szerint a magyar juhnál mosás által 30—45% piszok mosatik ki, az úsztatási költség minden egyes darabra 3 krajczár, és minden ügyelet és szigor daczára 500 dbra egy dög; a gazda tehát méltán megkivánhatja, hogy gyapját azon arányban jobban fizessék, különben kárral jár fáradsága. Azonban tapasztalatom szerint meglehetősen tisztára mosott gyapju alig fizettetik 30%-el drágábban

mint a mosatlan bunda; tehát jelen közlekedési és kereskedelmi viszonyaink között nincs miért juhainkat kinozni, mert nem térítetik meg sem a költség, sem a fáradság.

Talán nem lesz érdektelen következő nyírási eredményt azon megjegyzéssel közölni, hogy kétszer áztatott és két zuhany alatt tisztára mosott gyapjuról leendő szó, de szükségesnek találok következőket előre bocsátani: Tisza László ur mező-nagy-csáni birtokára néhány év előtt Angolországból érkezett Lincoln-féle kosokkal nem esittetik az itt általánosan ismert és elterjedt közönséges magyar juh. Röviden előadva, említett kosok a magyar fajnál sokkal nagyobbak, izmos, csontos és hizékonyabbak, továbbá gyapjuk hosszu, szelid, lágy tapintatu, tömött, finom, fürtözetre hajló és zsiros, mely utóbbi tulajdonság szép ragyogó fényt kölcsönöz neki; mint a magyar juhok szabadég alatt élnek és nem kényesek, csak testsúlyuknál fogva restek, lassu járásuak, s leginkább völgyben sík helyen ballagva kaszálható fűben szeretnek legelészni; még ivadéku sem szeret a hegyre menni.

Idei junius 12-én történt nyírások következő eredményt mutatott:

Telivér angol kosról nyírt átlag	9 ¹⁶ / ₃₂ fontot,
³ / ₄ vér kos (apa telivér, anya félvér) átlag	6 ⁷ / ₃₂ „
¹ / ₂ vér kos (apa telivér, anya magyar) átlag	4 ²⁰ / ₃₂ „
¹ / ₂ vér ürü (apa teliv. anya magy.) átl.	5 „
¹ / ₂ vér fejős anya „ „ „ „	3 ⁹ / ₃₂ „
¹ / ₂ vér toklyó anya „ „ „ „	2 ⁴ / ₃₂ „
magyar fejős anya	2 ¹⁴ / ₃₂ „
magyar ürü	3 ³⁰ / ₃₂ „

Ezen angol faj általános elterjedésének illetőleg magyar juhval történendő keresztezésének hasznosságát ajánlani felesleges. — Mely útat kövessünk, azt nyíraskor a mázsa és irón mutatja.

Tapasztalatom után kinyilatkoztathatom, hogy a félvér állatok gyapja junius 12-én történt nyírásig oly erősen állott mint télen, legkisebb jele sem mutatkozott, hogy hullani kezdene, holott a magyar juh gyapjuszála gyengén állanak a bőrön, s a melegebb napok beálltával már áprilisben a legcsekélyebb húzás, dörzsölés és egymáshozsi surlódás gyapjuhullást idéz elő, s így ez által is kevesbedik a gyapju-mennyiség.

Továbbá a test-nagyság, suly, hizékonyosság nem megvetendő előny, — keleti marhavész, tagosítás (!) pénzhiány a szarvasmarha-tenyésztést meglehetősen háttérbe szorítja, továbbá ha vasútaink felálltával a kivitelt nagyobbodni fog, tehát mindenestre keresettebb lesz a hús, a hol pedig a kereslet nagy, ott az ár-
*

nak is kell emelkedni, s így bizton feltehető, hogy egyenlő tartás mellett a magyar juhnak angol kossal való keresztezése által több gyapjut és több húst állíthatunk elő. Ez pedig a mostani szűk világban nem megvetendő nyereség.

M. N. Csán, június 20. 1869.

Ebner Sándor,
gazdatiszt.

Szemle a Boroszlóban május 9—15-ig kiállított borok felett.*)

A terménytárban kiállított szeszestál-neműek tíz csoportban jöttek a bíráló választmány figyelme alá: 1) a Rajna, a Lahn és a Mosel borai; 2) württembergi és badeni borok; 3) Hassia, az Aar, Karantán, Csehország, Felső-Ausztria és Szilézia borai; 4) magyar borok; 5) trienti és ruméniai borok; 6) gyümölcsborok; 7) égett szesz; 8) ser; 9) élesztő; 10) eczet.

A jury hat albizottmányra osztatá fel magát, s a teendőik ezek közt úgy osztattak ki, hogy a nagyobb csoportokból egy albizottmányra egy, a kisebbekből kettő és három essék.

Tanulmányozás és tapasztalatgyűjtés tekintetéből szerencsésnek tarthatom magamot, hogy azok közé tartozám, kik magyar részről a bíráló választmányba meghívtak, alkalmam nyílt a különféle osztályok boraival részletesen megismerkedni.

Gyanítani fogja olvasóm, hogy figyelmem kiválólag a negyedik csoportra pontosult, arra, mely ötet is kétségen kívül mindenekfelett érdekli — a magyar borokéra.

Számra nagy nem, de válogatott volt ezen magyar csoport. A Királyhágón tulról hét kiállító 25 féléit; a Királyhágón innenről 14 kiállító 36 féléit hozott szemlére. Az összeg tehát 21 kiállító volt 61 borfélével, a melyek természeti minőségek szerint egymástól elváltak mint asztali borok; erős, zamatos peccenyeborok, fehérek és veresek; végre mint aszúk és félaszúk.

A bíráló albizottmány azonban nem tartotta magát szorososan ezen nálunk szokásos megkülönböztetéshez; azért czélszerűbb lesz nekem is, úgy hiszem, rövid mondanivalómat azon rendben előadni, melylyel a kostolás és megítélés végbement.

A sort az asztaliak kezdték meg, s ezek közül három fehér tűnt ki különösen: gróf Zichy Manónak a londoni és párisi kiállítások érmeivel dicsekvő somlajja; Ürményi Pálnak egy szép vaálja; és az a derék bor, Korizmics László tétényije, mely a londoni piac küzdhomokján Greger Miksát szokja rendszeren kivágni, midőn rosz katonái, azaz egyéb magyar borai cserben hagyják; borok, melyek itthon a pinczében gyönyörűen presentálták magukat, de Londonban palaczkra vonva és Greger ügynökeihez az országba szétküldve, fájdalom, nem is ritka esetben, eczetesedve küldetnek neki vissza!

Bogyay Lajosnak két 1868-diki badacsonyját, melyek fiatalságuk miatt nem voltak még teljesen megítélhetők, de

az asztali borok sorába mi esetre sem látszottak tartozni, — csak azért említem e helyütt, mivel a fennebbi hárommal együtt méltatták bronzéremre.

Következtek az erdélyiek. Együttvéve mint külön csoport, itt is úgy mint Párisban, övék volt a nap dicsősége.

Jól kezelt nemes fehér borok voltak ezek, a legjobb 1811 és 1866 közti legjobb évjárásokból; azon felül többnyire fajborok: 4 rizling, 4 somszöllő, 3 tramin, 2 bakator, 2 muskotály, 1 furmint, mindössze 16; a többi 9 ismeretlen vagy vegyes fajokból.

Báró Kemény István csombordi rizlingje felett, melynél a rajnai ember fejsóválva tamaskodik, a báró nem az ő czéjét bitorolja-e? nem szükséges poeant énekelni. Kalapot emelt előtte mindenki Boroszlóban is, úgy mint 1867-ben Párisban. De figyelmeztetjük a bárót, hogy championjának versenytársa támadt, és pedig saját pinczéjében. Az a hamis fiatal ficzkó, az a 66-diki tramin, oly közel kapaszkodott fel az öreg mellé, hogy szinte tartani lehetett, hogy leragadja fejről a koszorút. Valami különös báj ömlik ezen a fiatal boron. Hát még ha majd egészen kifejlik!

Ha Csombord-risling és Csombord-tramin épouseurek volnának, ajánlhatnók hozzájuk a boroszlói szalonból egy-egy méltó párt: a nagyenyedi főiskola 1862-diki rislingjét, és Paget János 1866-diki traminiját.

Kellemesen lepett meg bennünket Királyhágón inneneket azon sajtáságos prononcirozott finom zamat, melyet a somszöllő, egy nálunk kevésbé ismeretes faj boraiban leltünk. Az, a mit b. Kemény, Paget és az enyedi Collegium e nemből felmutattak, teljességgel nem állott árnyékban a rislingek és traminiaiak mellett.

Gr. Bethlen Sándor tasnádi bakatorja tisztasággal, könnyűséggel, hogy úgy mondjam szellemisséggel oly finom illatot egyesített, melyet érmelléki bakatorban még nem tapasztaltam. Tetszett is ezen numerus a kostoló areopág érdemes tagjainak nagyban, és nem egy jegyezte fel tárczájába. Mégis e gyönyörű bor kitüntetés nélkül maradt, — miért? kisütjük majd alább. Kettőst járt vele gróf Mikónak valamivel testesebb, de azért alig kevésbbé bájos 1848-diki tasnádi bakatora, hasonló tetszés nyilatkozatok között. A Királyhágón túliak váltig állítják, hogy a tasnádi bakar nemcsak tartalmasabb, de zamatosabb is az érmellékinél. Menynyire két példány teheté, ezen kettő igazolta állításukat.

Gróf. Mikó Imre és a nagyenyedi főiskola boraiknak nemcsak kvalitásával — közepszerű egy sem volt közöttük, de menynyiségével is imponáltak. Az előbbi hat-, az utóbbi hétféléit állított ki. A gróf két preszákai szinbora mind a kettő Schlager volt a maga nemében — nagy, az 1811-diki. A collegiumnak félaszu muskát borai tetszetek különösen.

Most a veres borok vétettek elé. Csak három magyar termelő mutatta magát ilyekkel: Joó János két egrivel, b. Augusz Antal egy szegszárdival, és gr. Nádasdy Lipót öt ménésivel, melyek között egy fehér is volt. A hiányt a Jálcs-ház pótolta ki budai-, villányi-, visontai-, egri- és karlovicziakból álló gyűjteményeivel, melyben különösen az utóbbi és a budai sashegy arattak tetszést, és megnyerték az egész partienak az ezüstérmét.

J. J. üvegenkint 2 frtra árosított 1868-diki egrije a dugasz kihuzásakor felpeszgett, riasztó tanuságul, miképp kelljen 6—7 hónapos bort, bármilyen jeles legyen is különben,

*) Vesd össze 4-ik és 5-ik számunk Lapszemléjének erre vonatkozó részével. Szerk.

palaczkra vonni és ily helyre elküldeni! G. Z. H. szamorodnját is ugyanazon sors érte; a többi magyar és erdélyi borok ép állapotban bocsátkoztak ítélet alá.

Ki lettek játszva végre a nagy kártyák: a veszprémi püspök borai és a tokajiak.

B. Vay Miklós 1863-diki tokaji aszuja egyértelműleg társai közt a legjelesebbnek nyilvánított. De az egyetlen magyar boroknak jutott arany érem odaitélése mégis vitát idézett elő. Mert a püspöknek egy szinte igen jeles tokajia mellett ott állott még az a híres somlyaija, mely míg a pohárban járta a kört, unisono kicsalta ezt a felkiáltást. „Das ist das Feinste was da gibt!“ És volt még egy oly badacsonyi kéknelyűje is, mely bátran tarthatta a szomszédságot a tokajival. A csomó végre úgy lón megoldva, hogy a báróé lett ugyan az aranyérem, de a püspöké is első díjnyertesnek nyilatkoztatott ezüstéremmel, mely azon esetre, ha az aranyérmek száma szaporíthatnák, ilyennel lenne felcserélendő.

A juryt zavarba hozta, és a közönségben csipős észrevételekre adott alkalmat általában az a szűkmarkuság, melylyel oly fontos terménycsoportnak, mint ez, a becsebb érmek száma kiméretett. Következése lett, hogy a magasabb kategóriájú borok elnyelték azt a kevés aranyezüstöt, a mi volt, és a többinek bronznál vagy éppen semminél nem maradt egyéb; holott a legjelesebb asztali bor p. a maga körében szintugy megérdemli a legmagasb kiüntetését, mint a legjelesebb tokaji a magáiban.

A kiszabott határok közt azonban nincsen okunk panasza, mintha a magyar borokra nem lett volna tekintet. Mert míg a rajnai, lahni és moseli borok a mienknél sokkal számosabb osztálya nem vitt többet el, mint 1 arany-, 11 ezüst- és 5 bronz-, összesen 17 érmet; a mienk kapott 1 arany-, 8 ezüst- és 5 bronz, összesen 14 darabot.

Díjnyerőink névsora ez:

Első díj: aranyéremmel b. Vay Miklós tokajijával.

Első díj: ezüstéremmel (esetleg arannyal) Ranolder János veszprémi püspök összes borai.

Ezüstérmek: Szirmay István, Molnár és Török tokaji borokért: b. Kemény István, gr. Mikó Imre és a nagyenyedi főiskola fehér erdélyi borokért; gróf Nádasdy Lipót és a Jálcs-ház veres borokért.

Bronzérmek: gr. Zichy Manó, Korizmics László, Ürményi Pál, Bogyay Lajos, Paget János.

Egy intermezzóval zárok, mely a kostolásnál jött közbe.

Mialatt az erdélyi borok, szebbre szebbek, egymást váltogatták, és tisztelt itészcollégáink komoly arcútkreiről, a száizmok ama szaktudományos játékában, a homlokráncz sokat mondó felszökkenéseiben, mindig világosabban viszszerődtek a meglepetés, a magas approbáció jelsugarai, — elnökünk, egy tekintélyes boroszlói borkereskedő, e szóval fordul rögtön felém: „És ezek a borok még sem kelnének minálunk.“ Nem éppen kellemesen meglepetve viszonozom: „Miért nem, uram?“ — „Mert nem versenyezhetnek a rajnaiakkal,“ — „A legmagasabb félékkel megengedtem; de a többivel?“ — „Legyen szerencsénk holnap délelőtt 10 órakor a rajnai borok kostolásánál.“

Megjelentem az órára, és kostoltam az oestrichi és ehrbachiaknál kezve, a markobruniak-, rauenthaliak-, hochheimiak- és rüdesheimiakon keresztül, Metternich herceg és Mum János cabinet-johannisbergi, és a nassau herceg hasonlithatatlan steinbergi cabinet boráig fel, 1 ft. 50 krtól 20 frt. értékig egy palaczktól, mintegy 80 félét, — és? — és megérttettem boroszlói barátunk kiméretlen apostropháját.

Az erdélyi borok sok zamattal és gyönyörű bouquet-val bírnak; hasonlithatlanul többel és szebbel, mint királyhágón inenni boraink legtöbbjei; de olyan rajnai borok mellett, milyenek ott még a szerényebb osztályokban is állottak, az a zamat, az a bouquet csak olyan, mint a vad rózsá illata a thearózsához képest!

És ne higyük soha, hogy zamat és illat a változó divatnak csak átmenő szeszély igényei. A mi a borban a legnemesebb alkrész, ugyszolván a szellem, nem az Oenantinban rejlik-e? És mi a bouquet egyéb mint az Oenantin jelensége? Míg finom száiz, míg mivel ember létezend, ki a borban nem a részegítőt, hanem azt keresi, miről a persa költő már oly szépen énekelt: addig zamat és illat mindig főcriteriumai maradnak a legnemesebb, legértékesebb és legkeresettebb bornak!

Nem tehetem tehát, hogy fejlődő borkivitelünk érdekében ez alkalommal is újra meg újra ne utaljak a témára, melyet többi közt a Borászati Füzetek 3-ik számában Dr. Entz oly jelesen fejteget:

Ültessünk zamatos szőlőfajokat, és készítsünk fajtort!

Tanáry Gyula.

T Á R S A L G Ó.

Programm

a f. é. aug. elején Nagy-Szebenben rendezendő mezőgazdasági termény- és gépkiallításról.

Az erdélyi szász gazdasági egyesület f. évi aug. elején tartandó közgyűlése alkalmával Szebenben mezőgazdasági és erdészeti kiállítást rendez.

A kiállítás aug. 3-tól 7-kéig tart, ámbár szükség esetében 10-ig is meghosszabbítható.

Tárgyai lesznek: mindenféle mezőgazdasági és erdészeti termények, valamint mezőgazdasági, iparüzleti gépjárművek és gépek; közelebről pedig:

I. Mezei és réti termények:

1. Kalászos és hüvelyes növények, szemesen és szalmájokban.
2. Réti fű, here és más takarmány-nemek és magvak.
3. Gumós és gyöknövények, magvukkal együtt.
4. Kereskedelmi növények.
  - a) Fonalnövények: len, kender sat. természetes állapotban, és kikészítve, s ha lehet, a fonalak és ebből készült kelmék mutatványával s a maggal együtt.
  - b) Olaj-, festék-, fűszer-, gyógy- és gyárnövények, ezek közt komló, dohány sat.

II. Kerti, gyümölcs és szőlőszeti termények.

1. Főzelékek, frissen vagy későbbi használatra elkészítve.
2. Virágok, dísznövények.
3. Gyümölcs, frissen és aszalva.

III. Erdészeti termények.

Erdei fmagvak és fák, átlagok a különböző koru és nagyságu közönséges erdei fákról, az eszköz-, szerszám-, hordó-donga-, deszka-, boríték-, zsindey-, hordóászkok sat. hasznocélra fordítható fák; háncs, timárcser, gubacs, berzsenfa, sás, nád, szén, tőzeg, gyanta és szurok sat. (a köbtartalom szerinti helyi árral).

IV. Állattenyésztési termények, selyemtermelés, méhészet.

1. Vaj, sajt sat.
2. Gyapju mosatlan és mosva, tekintettel levén a belőle gyártott fonalra és kelmére.
3. Bőrök, serték sat.
4. Hús, tovább tartásra elkészítve.
5. Gubó és nyers selyem.
6. Méz és viasz, méhkasok sat.

V. Mezőgazdasági-iparüzleti termények.

1. Lisztkészítmények és keményítő.
2. Olaj, házi szappan.
3. Bor, sör, szesz, eczet, seprő sat.
4. Szalmagyártmányok, mint gazdasági mellékfoglalkozás.

VI. Építészeti és műipari termékek:

1. Gazdasági épület térképek, minták, tervek, felmérések sat.
2. Építési- és épület-kövek, mész, gipsz sat.
3. Könyvek és rajzok a menyinyiben a gazdák oktatására szolgálnak.

VII. Gazdasági műszerek, szerzőmók, gépek, készülékek, a menyinyiben a talaj megmunkálására, vagy javítására, vetésre, a növények ápolására és aratására vagy elhordására, a termények átdolgozására, vagy bármely mezőgazdasági és erdészeti javításra szolgálnak, ily gép- és eszközminták.

A bjelentéseket a kiállítási bizottmányhoz legfennebb f. év június 24-ig bérmentesen kell megküldeni. A térfogat kívánatos megmérhetése végett, kéretnek az illető tulajdonosok, mint szintén a netán kinevezett vidéki bizottságok — kivált a nagyobb tárgyakra nézve — egy korábbi bjelentést f. év május 20-ig tenni, a menyinyiben lehetséges, a tárgy kívánt térmértékének megjelölése mellett.

A magvakból legkevesebb $\frac{1}{16}$ mérő (mintegy 3 erdélyi kupa) küldendő. Lisztekre nézve kívánatos, ha egyszerű meg lehet nézni a megőrölt gabona átlagos minőségét valamint a lisztet, darát és korpát.

Az ily nemű cikkek fehér üvegekbe, a folyadékok egyszerű fehér palaczkokba tétetnek, a szükséges felszereléssel ellátva.

A gépekkel teendő kísérletekhez szükséges vonóerőről ingyen lesz gondoskodva.

A kiállítási cikkek oda és visszaszállításáról a kiállító gondoskodik.

A kiállítás a Schellenbergi úton a B. Mylius-féle

országához körül (Habermann sörháza tőszomszédjában) tartatik.

A kiállítási cikkek az erre rendelt bizottság (Stoffel Adolf, Schobel Mihály és Schusztér Gyula) veszi át a kiállítás helyén július 31 és aug. 1-én.

Gépek és oly tárgyak, melyek kiállítása különös előkészítést igényel, már jul. 24-én átvétetnek.

A tárgyak béküldésekor az illető cikkeknek (menyinyire lehet, megjelölve nagyságát, súlyát vagy mértékét) a kiállító nevének és lakhelyének világos kitétele mellett megjegyzendő, hogy vajjon eladhatók-e és milyen árban.

A tárgyak visszaszállítása a kiállítást követő három nap alatt történik, s ha ezen idő alatt vissza nem kéretnek, a gazd. egyesület céljaira fordíttatnak.

Jeles kiállítási cikkek részint ezüst- és bronz-éremmel, részint megtisztelő oklevelekkel lesznek kiténtetve.

A jutalmak odaitétele egy bizottság által történik, melyben a vidéki egyesületek képviselve lesznek.

Az erd. szász gazdasági egyesületnek aug. 6-án d. e. 9 órakor a evang. kóroda-templomban közgyűlése lesz. Ezen napon d. u. 4 órakor a kiállítás helyén, vagy egy közel fekvő helyen a kiállítandó gazd. gépek- és eszközökkel kísérletek tétetnek.

Jutalomkiosztás aug. 7-én reggel 8 órakor lesz.

A kiadott program szerint, minden gazdasági termény és gyártmány úgy állítható ki, mint rendesen a vásárra hozzák; tetszetősb kiállításról gondoskodni a kiállítók tetszésétől függ.

Kolozsvári löversenyek sorozata 1869.

Első nap, szeptember 24-én.

I. Vadászverseny 400 frt. Futhat minden nem telivér ló, mely a Királyhágón innen született.

II. Második osztályu császári díj 300 darab arany. Futhat minden Erdélyben elletett és felnevelt kanca és mén.

III. Iva dékverseny 1869-re, indítványozta gr. Bethlen Sándor. Futhat minden a régi Erdélyben 1865-ben kolozsvári versenyegyleti tag birtokában született telivér csikó.

IV. Elegyverseny, államdíj 100 darab arany. Futhat a magyar korona országaiban született minden félvér ló.

Második nap, szeptember 25-én.

I. Szekérverseny, államdíj 50 dr. arany. Pályázhatni bárhol született és idomított, bármely koru és nemű lovakból összeállított, Erdélyben legalább félévig használt kettős fogattal.

Harmadik nap, szeptember 26-án.

I. Erdélyi díj 500 frt. Futhat minden Erdélyben elletett; bármely nemű nem-telivér ló.

II. Iva dékverseny 1869-re indítványozta Tisza László. Futhat minden Királyhágón innen és túl Magyarországon 1865-ben kolozsvári versenyegyleti tag birtokában született félvér csikó.

III. Első osztályu császári díj 500 darab arany. Futhat bármely országban született mén és kanca, 3 évestől felfelé, de a melynek tulajdonosa oly alattvaló kell hogy legyen, kinck állandó lakása az ausztriai és magyar birodalom határain belől van.

IV. Versenyegyleti díj 50 darab arany. Futhat minden, a Királyhágón innen elletett, bármely nemű telivér és nem telivér ló, mely az idén császár-díjnál nem volt nyertes.

V. Akadályverseny, államdíj 100 darab arany. Futhat minden, kolozsvári versenyegyleti tag birtokában a régi Erdélyben született ló.

VI. Hölgyek díja, tiszteletdíj. Futhat minden nemű, a Királyhágón innen született félvér ló, mely ha bé is volt jelentve más díjra, de ez évben a kolozsvári gyepen semmit sem nyert.

Lapszemle.

Mivel nyithatnók meg méltóbban mai lapszemlénket, mint-ha az új félév küszöbén elősoroljuk a magyar nyelven megjelenő gazdászati s természettudományi folyóiratokat és melegen ajánljuk őket olvasóink figyelmébe és pártfogásába. Sajnos tapasztalat, hogy a mi közönségünk — a gazdákat sem véve ki — nagyrészt politikai olvasmányokkal táplálkozik s mindennapi kenyerére a gazdászati és ismeretterjesztő lapokra kevés figyelmet fordít; pedig: „tudomány munka nélkül meddő tőke, mely nem kamatoz; munka tudomány nélkül: haszontalan fáradság, mely nem jutalmaz“. Hiszszük, hogy ez nem sokára másként lesz! . . .

Gazdasági Lapok: a magyar gazd. egyesület közlönye. XXI. évfolyam. Megjelen minden szerdán 1 $\frac{1}{2}$ —2 tömött iven. Előfizetési díj egész évre 10 frt., negyed évre 2 frt. 50 kr. Szerkesztőség: Pest, a magyar gazd. egyesület köztelkén (üllői út 12 sz.). Korizmic László vezérlete mellett szerkeszti: Morócz István.

Kertész-Gazda, mezőgazdasági és kertészeti képes heti közlöny. V. évfolyam, megjelen minden vasárnap 1 tömött iven. Előfizetési díj: egész évre 6 frt. Szerkesztőség: Pest, magyarutca 27 sz. Szerkesztő: Girókúti P. Ferencz; főmunkatársak: b. Nyári Gyula és Kacziány Nándor.

Anyagi érdekeink, az országos magyar iparegyesület közlönye II. évfolyam. Megjelen minden vasárnap egy iven. Előfizetési díj egy évre 6 frt. Szerkesztőség: Pest, régi szin-épület I. emelet. Szerkesztő: Mudrony Soma.

Erdészeti Lapok, az országos erdészeti egyesület közlönye. VIII. évfolyam. Megjelen minden hónapban egyszer 2 $\frac{1}{2}$ —3 nyolczadrét iven. Előfizetési díj: egy évre 5 frt. Szerkesztőség: Selmech. Szerkesztő: Wagner Károly.

Borászati füzetek; megindult új évkor. Megjelen havonként egyszer, nyolczadrétű 4 ives füzetekben. Előfizetési díj: egész évre 3 frt.; az előfizetési pénzeket Budára dr. Entz Ferenczhez az országos szőlőiskolába kell küldeni. Szerkesztők: Somsich Pál és dr. Entz Ferencz.

Gazdászati Közöny (a megszűnt „Falusi Gazda“ helyett). I. évfolyam. Megjelen havonként egyszer, negyedréttű 5 ivnyi füzetekben minden hó 15-én. Előfizetési díj: egész évre 6 frt. Szerkesztőség: Pest, bálványutca 18 sz. Szerkesztő: Wagner László.

Természettudományi Közöny, havi folyóirat a közérdekű ismeretek terjesztésére, kiadja a kir. magyar természettudományi társulat. Megjelen minden hónap 1-én, — kivéve az augusztus, szeptember, októberi szünnapokat, — 3 nagy nyolczad ivnyi tartalommal; mihelyt azonban az előfizetők száma lehetővé teszi, a havi füzetek hetenként vagy legalább 10 naponként megjelenő 1 ives lapokká alakulnak át. E folyó-

iratot a társulat tagjai ingyen kapják; nem tagok részére a 27 ivből álló egész évfolyam előfizetési ára 5 frt. Tagja lehet a társulatnak minden feddhetlen jellemű állampolgár, ki a természettudományok iránt érdeklél viseltetik, azon megjegyzéssel, hogy a Buda-Pesten lakó tag évdíja 5 ft., a vidékié 3 frt., s hogy az oklevélért minden tag egyszer mindenkorra 2 frtot fizet. Tagsági nyilatkozatok, előfizetések sat. szerkesztőtitkár Szily Kálmánhoz (Buda, műgyetem) intézendők.

Természet, népszerű természettudományi lap, a művelt magyar közönség számára. Mutatvány száma megjelent 1868 július 20-kán, rendszeren foly mult év oktobere óta; megjelen minden hó 1-én és 15-én négy nyolczadrét levelen ($\frac{1}{2}$ iven), többször képes mellékletekkel is. Előfizetési ár egész évre 3 frt., félévre 2 frt. Szerkesztőség: Pest, kegyesrendi épület, II-ik emelet, 43. sz.; szerkesztő: Berecz Antal.

Lapunk szűk tere miatt eddigelő csak a „Gazdasági Lapok“-kal foglalkozhatunk részletesen, de a többieket is szándékozunk bővebben ismertetni.

Egyveleg.

 Kétséget nem szenved, hogy magunk mihez tartása végett reánk gazdákra nézve nem csak fontos, de elkerülhetlenül szükséges tudni a termények állását, az aratási kilátásokat az ország különböző vidékein. Ezt legkönnyebben és biztosabban úgy érjük el, ha gazdáink hetenként üres idejükből néhány percet rászentelve, helységük terményeinek állásáról, és gazdasági viszonyairól pár sorban tudósítják, az „Erdélyi Gazda“t. Így képes lesz aztán gazd. egyesületünk e részben egész Erdélyre nézve meglehetősen teljes képet állítani össze, mire a Nagyméltóságú földm. miniszterium által fel is van szólítva. A „Gazdasági Lapok“-ban jólesik olvasni a lapokra menő hasonnemű közleményeket, s mi gazdáink közönye miatt — nem tudunk pár sor vidéki tudósítást állítani egybe. Lapunk mai első cikkét ajánljuk olvasóink figyelmébe.

* Országos kiállítást fog 1870-ben a keresk. miniszt. rendezni, melynek előmunkálataira a szükséges pénzösszeget e napokban utalványozta; ennek folytán már megkezdette tanácskozásait, az ez ügyben kiküldött bizottmány.

* N.-Várad-Kolozsvári vasútunk építése anynyira halad, hogy körül-belől két hónap mulva már fel lehet állítani mellette a távirda oszlopait. Mint hiteles forrásból értesülénk, a távirda oszlopok szállítását át is vette egy vállalkozó, s így a vasút mentén, mielőbb hozzá lehetne fogni az oszlopok felállításához.

Az első erdélyi vasút 3-dik rendes közgyűlése május hó 29-én tartatott meg, Chotek Ottó gr. elnöklete alatt. kinek jelentése szerint a vasút mult évi decz. 22-én kezdette meg működését. A mult évi tiz napi üzletről alig lehet valamit felemlíteni, de annál örvendetesebb a lendület a folyó évben, midőn a bevétel május végeig 47 százalékkal növekedett. A befizetett 9.200,000 frtnyi részvénytőkéből és a 13.800,000 frtnyi els. kötvényekből 23.000,000 frt adatott építkezésekre, s így az üzleti fölösleg 3220 frt 59 kr. A piski-petrozsényi szárnyvonal az építési nehézségek folytán az engedélyben kitűzött időre el nem készülhetett, s így határidő-meghoszszabítást kellett kérni a kormánytól.

* Tordáról írják, hogy a közcelebbi országos vásáron oly ballatlan olcsó áron kelt a szarvasmarha, mint mostanság még soha.

* Sidney és Melbourneban (Ausztráliában) f. év február elején rémséges pusztítást okozott a hőség és szárazság. A nagy juhtenyésztő rónaságokon a források tökéletesen kiapadtak s a marha és baromfi takarmány és vízhiány miatt ezrenként pusztul. A juhok darabja 7 d. (mintegy 35 ó. kron) kínálta, s ily potom áron csak úgy akad vevő, ha azokból fagygyufőzés által hasznót vonhatni; egy ló mely előbb 8—10 font sterlingen vásároltatott, most 8—10 schillingen (4—5 fton) csak nehezen adható el. Nem valószínű, hogy a pusztítás a juhtenyésztésnek új fordulatot fog adni Ausztráliában. Ekkoráig a tömeges termelésre fektettek nagy súlyt, ezután a juhtenyésztés nemesítésére fog nagy gond fordítani, s az óriási nyájak kissé összefűzöttek. Az ausztráliai juhnyájak pusztulása a gyapjúárt Európában valószínűleg emelni fogja.

* A liszt kivitel hazánkra nézve sokkal előnyösebb a gabona kivitelnél, mert ugyan azon súly mellett nagyobb érték szállítatik ki, s a hulladék, korpá megmaradnak. Az állam-vasútársaság érdeme volt, hogy ő hozta bé legelső a gabona és liszt szállítási díjának egyformaságát, melynek eredménye előbb utóbb az leend, hogy gabona helyett csak is lisztet fognak kivinni, s a gyártás hasznát magunknak tartani. (G. L.)

Időjárás.

Junius hó első harmadában a bő esőzések folytán megült lég csak a második harmadában nevezetesen 13 és 14 derült napjaiban melegedett meg, midőn a hőmérő + 20. 7 R. fokot jelzett. 15-én reggel felhőtlen vala az ég, a léghőmérsék még 3 fokkal növekedett; délután éjszaknyugotról viharos felhők tornyosultak a láthatárra, melyek azonban délnyugotnak tovább vonultak; estve újra sűrű felhők jelentkeztek és 16-án éjfélután egynegyed egytől egy óráig tartó erős éghőború villámlás-menydörgéssel s rövid esővel jött. A légszűlőmérő az égi háború tartama alatt 0. 5 pár, von. emelkedett. Délét a keleti szél erős éjszak-keletire változván, a léghőmérsék + 12. 9 R. fokra alább szállott. 17-én reggel szépen kiderült, délben azonban újra beborult; a hideg éjszakai szél a délit újra leküzdé, miért is a hőmérsék csak + 14 R. fokon állott. 18-án reggel derült, délután borult. 19-én korán reggel kevés eső esett, különben egész nap borongós volt, s déli szél lengedezett. 20-án

szinte borongós idő déli széllel járt; délután $\frac{3}{4}$ órákor délkeleti széllel jó másfél óráig tartó sűrű zápor eső jött, melyet egyes villámlások égdörgéssel kísérték. 21 és 22-én félig borult + 20 R. foknyi meleg idő. 23-án reggel derült, délután borult; a déli szél keletire változván 5 órákor 10 percig tartó sűrű csendes eső esett. 24-én a nap felkelte előtt erős éjszak-nyugoti szél támadt, mely gyengébben ugyan, de majd nem egész napon át tartván, a léghőmérsék alig + 15 R. foknyira melegedett meg. 25-én reggel keveset permetezett az eső, délben borult, a hőmérő + 14. 8 R. fokot jelzett, estve kiderült. 26-án reggel borult, déltájt délnyugotról éghőború menydörgéssel s kevés esővel jött; estve felé többször sűrűen esett, a délkeleti láthatár alatt időző nagy éghőborúnak villámlásai látszottak. 27-én reggel derült, délután félig borult; éjjel 11 órákor kevés eső esett. — 28 és 29-én meleg borongós idő járt. — 30-án reggel az egész láthatár borult, az eső egy kevése permetezett.

Az uralgó szélirány e hó második felében a d. volt, mely 1. ék.—re, 1. ény.—ra, 5. é.—ra, 7. pedig k.—ire változván több kevesebb esőt hozott. Az összes esővíz magassága: 40 és $\frac{1}{2}$ p. von. tett. Egészen derült nap volt: 2, borongós: 21, borult: 7. A borongós napok, valamint a gyakori éjszakai légfolyam e hó lefolytában hűvös időjárást okozott.

A légszűlőmérő állása 0 fok hőmérsékre leszarmaztatva 15-én estve zivatar előtt legmélyebben állott (320. 86 pár.von.) 16-án 4 vonallal emelkedett, 17-én estve e hónapban legmagasabb állását érte el. (326. 11 pár. von.) Azóta 3 napig folyást csökkent (321. 06 pár. von.) 21-én 2 vonallal emelkedett, mely állásban igen csekély ingadozás mellett több napig megmaradt.

Vidéki időjárás. Borzasztó szélvész dühöngött junius 20-án Erdély több vidékén. Medgyesen élőfákat tört ki, és erős házfedeleket sodort le a vihar. Segesvár és Erzsébethváros közt az úton haladó postaköcsit döntötte fel. Holdvilág segesvárszéki községben egy embert sujtott agyon, és az országút mellett három házat gyújtott fel a villám. Erzsébeth városon szintén egy embert ütött agyon, nejét pedig meg sebezte. Udvarhelyszék közepén is végigvonult e vihar — tudósításaink szerint — 20-án esti 8 óra tájt.

P i a c z i á r j e g y z é k.

Árú cikkek.	Kolozsvár				N. Szeben				Brassó				Segesvár			
	legjobb		gyengébb		legjobb		gyengébb		legjobb		gyengébb		legjobb		gyengébb	
	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.
Egy pozsoni mérő																
Tiszta buza	3	—	2	60	4	50	4	25	4	80	3	54	—	—	—	—
Kétszeres	2	24	2	—	3	55	3	30	3	12	—	—	—	—	—	—
Rozs	1	80	1	50	2	20	2	—	2	—	1	92	—	—	—	—
Árpa	1	40	1	20	—	—	—	—	1	80	1	72	—	—	—	—
Zab	1	30	1	15	1	80	1	65	1	40	1	36	—	—	—	—
Törökbuza	1	40	1	21	1	70	—	—	2	—	1	90	—	—	—	—
Pityóka	1	—	—	90	1	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó	—	—	—	—	—	—	—	—	1	68	—	—	—	—	—	—
Lencse	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Paszuly	—	—	—	—	—	—	—	—	1	86	—	—	—	—	—	—
Egy font marha hús	—	20	—	—	—	21	—	18	—	19	—	—	—	—	—	—

TARTALOM: Szerkesztői gondok. — Választmányi gyűlés junius 7-én, (vége). — Juhnyírás. — Szemle a boroszlói kiállításra küldött magyar borok felett. — Társalgó: A nagy-szebeni gazd. kiállítás aug. elején. — Kolozsvári löversenyek szept.

21—26. — Lapszemle, (gazdasági és term. tudományi folyóiratunk). — Egyveleg. — Időjárás. — Piaczi árak. —

Felelős szerkesztő: SZABÓ SÁMUEL.